

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt I C 79/16 z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. przeciwko M. R. o zapłatę zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 18.898,16 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 8.771,74 zł od dnia 1 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, ustawowymi naliczonymi od kwoty 10.126,42 zł od dnia 1 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 3.362 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Apelację od wskazanego wyroku wniosła pozwana, zaskarżając go w całości. Skarżąca rozstrzygnięciu zarzuciła nie zastosowanie przepisów ustawy prawa bankowego art. 1 ust. 4, który uchylił art. 96 - 98 prawa bankowego, które dawały jedynie bankom uprawnienie do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych i po nadaniu klauzuli wykonalności wszczęcia na ich podstawie postępowania egzekucyjnego, art. 11 ust. 3 tej ustawy wobec tego, że bankowy tytuł egzekucyjny, któremu nadano klauzulę wykonalności na podstawie przepisów dotychczas obowiązujących, zachowuje moc tytułu wykonawczego także po jej wejściu w życie w sytuacji gdy właściwa interpretacja tych dwóch przepisów prowadzi do przyjęcia, że nie doszło do przerwania biegu terminów przedawnienia w stosunku do funduszu, tym samym wskazać należy, iż Fundusz nie może korzystać z czynności przerwania biegu terminu przedawnienia, ponieważ przysługuje ona tylko bankowi, co wynika z treści obowiązujących przepisów, a zostało potwierdzone orzecznictwem Sądu Najwyższego. Mając powyższe na uwadze zarzut przedawnienia w stosunku do Funduszu zasługuje na uwzględnienie, ponieważ nie może on powołać się na skuteczne przerwanie biegu terminu przedawnienia.

Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przewidzianych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji i utrzymanie w mocy wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania odwoławczego. W tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy błędnie nie uwzględnił zgłoszonego przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu przedawnienia roszczenia.

Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Zgodnie z art. 123 k.c. przerwanie biegu przedawnienia powoduje każda czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, przez wszczęcie mediacji. W uchwale z dnia 29 czerwca 2016 roku, sygn.. akt III CZP 29/16 (Lex nr 2067028) Sąd Najwyższy stwierdził, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Zgodnie z art. 123 § 1 pkt. 1 k.c. przerwanie biegu przedawnienia następuje co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, iż są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowym i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nie można również pominąć, że przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia, podczas gdy nabywcy niebędącemu

bankiem miałyby służyć nie do egzekwowania lecz do dochodzenia roszczenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem nie może się powoływać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Stanowisko zajęte przez Sąd Najwyższy z pewnością nie narusza zasady wynikającej z art. 513 § 1 k.c. Cesjonariusz uzyskuje bowiem w chwili przelewu wierzytelność w takim kształcie materialnoprawnym, w jakim przysługiwała ona cedentowi. Nie może jedynie korzystać z przysługujących cedentowi indywidualnych, wyjątkowych przywilejów dotyczących egzekucji wierzytelności ani z ich skutków (por. postanowienie SN z dnia 5 października 2016 roku, sygn. akt III CZP 52/16).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że powód jako nabywca wierzytelności (cesjonariusz) nie może się powoływać na przerwę biegu terminu przedawnienia roszczenia wobec pozwanej z uwagi na złożenie przez poprzedniego wierzyciela czyli bank wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji, która zakończyła się wydaniem w przez komornika postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Czynności te przerwały bieg terminu przedawnienia jedynie wobec banku będącego wierzycielem wskazanym w bankowym tytule wykonawczym a nie wobec nabywcy wierzytelności (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego, którego nie dotyczył bankowy tytuł wykonawczy ani wszczęte postępowanie egzekucyjne.

Stwierdzić zatem należy, że trzyletni termin przedawnienia roszczenia wobec powoda - nabywcy wierzytelności rozpoczął bieg najpóźniej w dniu 24 stycznia 2010 roku (data wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przeciwko pozwanej M. R. i nie został przerwany. Pozew został wniesiony w dniu 4 grudnia 2015 roku, kiedy upłynął już trzyletni termin przedawnienia roszczenia.

W opisanej sytuacji w świetle art. 118 k.c. zasadny okazał się podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia z uwagi na upływ trzyletniego terminu co powinno skutkować oddaleniem powództwa.

Wobec zasadności złożonej apelacji strony pozwanej, na podstawie art. 386 § 1 k. p. c Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w odwołaniu do zasady odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. zasądono od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania na które złożyła się: kwota 2.400 zł wynagrodzenia pełnomocnika stosownie do treści § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013.461 t. j.) oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasądzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.400 zł stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika, stosownie do treści § 10 ust.1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015.1800 w brzmieniu obowiązującym od dnia 1.01.2016 r do 26.10.2016 r).

Mając na uwadze wynik postępowania apelacyjnego, na podstawie art. 113 u. k. s. c. Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwotę 945 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.